

Bruxelles, den 15.4.2014
COM(2014) 236 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆBERETNING**

**"INTEGRATIONEN AF EU'S VANDPOLITISKE MÅL I DEN FÆLLES
LANDBRUGSPOLITIK: EN DELVIS SUCCES?"**

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING
"INTEGRATIONEN AF EU'S VANDPOLITISKE MÅL I DEN FÆLLES
LANDBRUGSPOLITIK: EN DELVIS SUCCES?"

RESUMÉ

V. Fælles svar på punkt V og VI:

Kommissionen ønsker at understrege, at krydsoverensstemmelse har øget landbrugernes viden og forbedret deres praksis på vandområdet. Kommissionen bemærker imidlertid, at der fortsat er visse svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af krydsoverensstemmelse.

Vigtig vandrelateret EU-lovgivning, navnlig vedrørende nitrater og pesticider, er allerede integreret i anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse. De resterende vandrelaterede spørgsmål skal håndteres af medlemsstaterne som led i opfyldelsen af forpligtelserne i vandrammedirektivet (VRD). Der skal være fokus på alle de obligatoriske krav i artikel 11, stk. 3, i indsatsprogrammer. De relevante foranstaltninger i VRD vil blive integreret i anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse på længere sigt, når forpligtelserne på bedriftsniveau er tilstrækkelig klare. I mellemtiden er der blevet fastsat normer for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) med henblik på opfyldelse af visse eksisterende grundlæggende krav i den nationale lovgivning for at kæde denne sammen med betalinger under den fælles landbrugspolitik.

Med hensyn til udvikling af landdistrikterne vil der efter Kommissionens opfattelse ske forbedringer i perioden 2014-2020 som følge af:

- indførelsen af udtrykkeligt vandrelaterede "fokusområder" (delprioriteter) i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – med tilsvarende indikatorer til brug for medlemsstaternes fastsættelse af mål i deres LDP'er
- kravet i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne om at anvende mindst 30 % af det samlede bidrag fra ELFUL til hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt miljømæssige forhold ved hjælp af bestemte foranstaltninger
- medlemsstaternes større kendskab til de analytiske rammer for politikken for udvikling af landdistrikterne og til proceduren for udarbejdelse af vandområdeplaner – VOP'er (inden for rammerne af VRD)
- de særlige betingelser i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne vedrørende støtte til investeringer i kunstvanding.

VII. Kommissionen anerkender, at der har været forsinkelser i gennemførelsen af landbrugsforanstaltninger under VRD, og er fast besluttet på at samarbejde med medlemsstaterne om at løse dette problem. Hvis dette ikke kan ske frivilligt, vil Kommissionen fremskynde gennemførelsen gennem indledning af traktatbrudsprocedurer.

IX. Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik har Kommissionen foreslået – og medlovgiverne er blevet enige herom i en fælles erklæring¹ – at VRD og direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider indarbejdes i krydsoverensstemmelsesreglerne, når disse direktiver er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, og de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret.

Medlovgiverne er også blevet enige om, at disse to direktiver – indtil de er blevet indarbejdet i krydsoverensstemmelsesordningen – skal indarbejdes i det obligatoriske anvendelsesområde for

---

¹ Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om krydsoverensstemmelse, der er vedhæftet forordning (EU) nr. 1306/2013.

bedriftsrådgivningsordningen, således at alle berørte landbrugere har adgang til relevant rådgivning. Hovedelementerne i EU's vandpolitik vil således blive indarbejdet i den fælles landbrugspolitik på længere sigt.

Med hensyn til politikken for udvikling af landdistrikterne tilvejebringes de nødvendige redskaber og mekanismer for perioden 2014-2020 gennem den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 – og gennem relateret lovgivning.

I forordningen om udvikling af landdistrikterne (dvs. i hovedlovgivningen) er "bedre vandforvaltning" og "effektivitetsforbedringer i vandforbruget i landbruget" udtrykkelige elementer i de "prioriteter", på grundlag af hvilke medlemsstaterne/regionerne skal programmere udgifterne i deres LDP'er.

Der er indført en række foranstaltninger, som skal understøtte opfyldelsen af disse prioriteter – støtte til uddannelse, rådgivningstjenester, investeringer, flerårige arealforvaltningsmetoder og eksperimentel udvikling (herunder inden for rammerne af det europæiske innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed).

Kommissionen har oplyst medlemsstaterne om disse muligheder i forskellige fora, herunder navnlig gennem arbejdsgruppen om den fælles gennemførelsesstrategi for VRD vedrørende landbrug. Endelig skal det bemærkes, at der i politikken for udvikling af landdistrikterne skal være fokus på en række prioriteter, og de finansielle midler er begrænsede.

X. Kommissionen har vurderet alle indberettede vandområdeplaner og vil afholde møder med alle medlemsstaterne inden efteråret 2014 for at drøfte problemer i den første fase af gennemførelsen af vandområdeplanerne og nå til enighed om et handlingsprogram til afhjælpning af alvorlige mangler. Manglerne med hensyn til effektive landbrugsforanstaltninger er blevet drøftet med medlemsstaterne, og de har fået en frist til at bringe disse forhold i orden, hvorefter Kommissionen vil træffe yderligere foranstaltninger.

Kommissionen vil ligeledes fortsætte samarbejdet med medlemsstaterne i arbejdsgruppen om den fælles gennemførelsesstrategi (CIS) for VRD vedrørende landbrug, hvor eksempler på god praksis identificeres og fremmes over for medlemsstaterne.

XI. Med hensyn til det nyligt indførte overvågnings- og evalueringssystem for den fælles landbrugspolitik er det meget vanskeligt at knytte vandkvalitet og vandmængde sammen med landbrugspraksis på grund af de meget forskellige landbrugsmetoder og agronomiske forhold i EU, belastninger fra ikkelandbrugsmæssige kilder, der også har en betydelig indvirkning på vandkvaliteten og -tilgængeligheden, og udfordringerne med at finde de underliggende årsager. De omkostninger og administrative byrder, der er forbundet med overvågnings- og evalueringssystemer, skal derfor afvejes nøje mod fordelene ved bedre forvaltning og politikudformning.

Erfaringerne fra den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) for perioden 2007-2013 viste, at det var meget vanskeligt at fastsætte præcise mål for effektindikatorer såsom vandkvalitet på grund af de mange eksterne faktorer, der spiller ind. Medlemsstaterne har fået tilsendt vejledningsdokumenter, der skal gøre det nemmere at måle disse effektindikatorer, som forventes at indgå i de efterfølgende evalueringer.

Med hensyn til resultatindikatorerne anerkendes det, at der var en række vanskeligheder forbundet med at registrere data for resultatindikatoren "område omfattet af effektiv arealforvaltning" korrekt.

Under VRD skal medlemsstaterne identificere signifikante belastninger og indberette disse i vandområdeplanerne og i vandinformationssystemet for Europa (WISE). Det anerkendes, at der ikke er blevet indberettet tilstrækkelige data til analyseformål, og det er derfor inden for rammerne af VRD/CIS-processen blevet drøftet at ændre indberetningskravene med henblik på at sikre, at det

bliver nemmere at identificere belastninger og vurdere, i hvilket omfang de indførte foranstaltninger virker.

Se også svaret på punkt VIII.

REVISIONEN

19. Med hensyn til særberetning nr. 7/2011 anerkendte Kommissionen, at der kunne ske forbedringer på nogle områder, men fremhævede samtidig styrkerne ved de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, der blev gennemført i perioden 2007-2013.

BEMÆRKNINGER

21. De obligatoriske komponenter, der skal indarbejdes i en vandområdeplan, er defineret i direktivet. Kommissionen har kontrolleret kvaliteten af vandområdeplanerne. Resultaterne er blevet offentliggjort i medlemsstatsrapporter, og der er blevet afholdt bilaterale møder for at drøfte de forbedringer, der skal indføres i fremtidige vandområdeplaner.

Der er blevet udarbejdet 23 vejledningsdokumenter inden for rammerne af den fælles gennemførelsesstrategi for VRD, der skal gøre det lettere for medlemsstaterne at udarbejde vandområdeplaner af god kvalitet.

Kommissionen og medlemsstaterne lægger fortsat vægt på, at disse vejledningsdokumenter følges.

24. Kommissionen er opmærksom på de manglende fremskridt med hensyn til at gøre landbrugsforanstaltninger operationelle på bedriftsniveau og vil bruge Rettens dokumentation og Kommissionens egen dokumentation (rapportering om indsatsprogrammer) til at følge op herpå bilateralt med medlemsstaterne for at forbedre indsatsen på dette område i vandområdeplanernes anden fase.

25. Medlemsstaterne udvikler vandområdeplaner på vandområdedistriktsplan og fastsætter derefter mål på vandområdeplan. Kommissionen vil undersøge, om disse mål er blevet defineret, fremsætte anbefalinger og om nødvendigt indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstaterne.

Selv om disse mål ikke er klart defineret, er det imidlertid ikke helt umuligt at udarbejde LDP'er i overensstemmelse med kriterierne i EU's vandpolitik, og det skal stadig ske på grundlag af de detaljerede analyser af styrker, svagheder, muligheder og trusler (SWOT) og af "behov" – der indgår i alle LDP'er. Det vil dog være langt sværere uden passende vandområdeplaner og mål.

33. Kommissionen er enig med Retten i, at krydsoverensstemmelse har øget landbrugernes bevidsthed og medført ændringer i landbrugspraksis i forbindelse med vand.

Kommissionen vil også gerne understrege, at vigtig EU-lovgivning vedrørende beskyttelse af EU-farvande mod landbrugsforurening såsom nitratdirektivet eller pesticidforordningen har været indarbejdet i krydsoverensstemmelsessystemet fra starten.

Kommissionen er enig med Retten i, at der kan konstateres svagheder i anvendelsen af krydsoverensstemmelse i medlemsstaterne, men vil gerne understrege, at der rettes op på identificerede svagheder i forbindelse med regnskabsafslutningen. Denne procedure er et virkningsfuldt middel til at anspore medlemsstaterne til at gennemføre krydsoverensstemmelsesreglerne.

35. Det er Kommissionens opfattelse, at forurening med fosfor og pesticider i en række lande er omfattet af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav (SMR) vedrørende gennemført EU-lovgivning. I nogle medlemsstater omfatter handlingsprogrammerne for nitratdirektivet også krav vedrørende fosfor, og dette direktiv er indarbejdet i krydsoverensstemmelsesreglerne. Bestemmelserne i pesticidforordningen om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er ligeledes omfattet af anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse.

Nogle medlemsstater har endvidere suppleret denne lovgivning med en række GLM-normer.

37. Tidsfristerne for gennemførelse af vandrammedirektivet og direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider, herunder på bedriftsniveau, er fastsat i selve lovteksterne. Hvis medlemsstaterne ikke overholder disse frister, kan der indledes traktatbrudsprocedurer.

38. GLM-normen for brug af vand til kunstvanding er baseret på eksisterende national lovgivning og har til formål at kæde disse nationale regler sammen med betalinger under den fælles landbrugspolitik. Forhåndstilladelse til vandindvinding er et krav i henhold til artikel 11, stk. 3, litra e), i VRD. Det kan ikke sidestilles med brug af vand og blev derfor ikke føjet til GLM-normen for brug af vand. Hvis den nationale lovgivning ikke omfatter udtrykkelige bestemmelser om vandmålere og rapportering af vandforbrug, vil de heller ikke blive indført i GLM-normen. I den nationale lovgivning skal der i princippet tages hensyn til de nationale, regionale og lokale behov for brug af vand. Disse behov er meget forskellige fra sted til sted, og det ville ikke være hensigtsmæssigt at stille de samme krav på hele EU's område.

Kommissionen bemærker imidlertid, at der i programmeringsperioden 2014-2020 kun vil blive ydet støtte til investeringer i kunstvanding gennem ELFUL, hvis der allerede forefindes måling af vandanvendelse på investeringsniveau eller som en del af investeringen. Forskellige andre betingelser skal ligeledes opfyldes – hvoraf mange vedrører tilstanden af de vandområder, der berøres af kunstvandingsprojekter.

39. VRD er det relevante EU-instrument til at forbedre forvaltningen af farvande i EU på en planlagt og sammenhængende måde, og på længere sigt vil der blive stillet forslag om indarbejdelse af direktivet i krydsoverensstemmelsesreglerne, når de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret. Medlemsstaternes vandområdeplaner skal omfatte foranstaltninger til kontrol af indvindings- og vandprissætningspolitikker, der sikrer en "god" kvantitativ tilstand, jf. kravet i VRD. Hvis denne kontrol ikke sker eller anses for at være utilstrækkelig med henblik på opfyldelse af målene i VRD, følger Kommissionen op herpå med medlemsstaterne.

42. Det forhold, at nogle krav er vanskelige at kontrollere, er ikke et specifikt problem i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol, men skyldes selve forpligtelsen. Det er korrekt, at den årlige krydsoverensstemmelseskontrol ikke kan tilpasses alle typer krav, men der kan ligeledes følges op på resultater opnået ved andre lejligheder i forbindelse med krydsoverensstemmelsen.

43. Når der konstateres svagheder under Kommissionens revisioner, kan der foretages finansielle korrektioner, indtil manglerne er afhjulpnet.

46. De forskellige krav til anlæggelse af bræmmer hænger sammen med de specifikke bestemmelser i nitratedirektivet. Ved fastsættelse af kravene til bræmmer skal der tages hensyn til miljøbetingelserne i de relevante områder i den pågældende medlemsstat (artikel 5, stk. 3, litra b)). Kravene til bræmmer kan således variere, hvis bræmmernes udformning sammen med de øvrige foranstaltninger i handlingsprogrammet i tilstrækkelig grad reducerer vandforurening forårsaget af nitrater (artikel 5, stk. 5).

Kommissionen spiller ikke nogen formel rolle i vedtagelsen af de nitrathandlingsprogrammer, hvori foranstaltningerne, herunder kravene til bræmmer, defineres. Verserende traktatbrudssager vidner imidlertid om, at Kommissionen rent faktisk bestrider foranstaltningernes egnethed med hensyn til at opfylde målene for vandkvalitet.

48. Kommissionen er opmærksom på en række uregelmæssigheder i kontrollen af vandindvinding i landbrugssektoren og følger op herpå bilateralt med medlemsstaterne på grundlag af vurderingen af vandområdeplanenerne for at sikre, at der er indført effektiv lovgivning.

Se også svaret på punkt 39.

49. I betragtning 6 henvises ikke særskilt til EU's vandpolitik, men denne politik er naturligvis omfattet af "fællesskabspolitikken på andre områder".

51. Kommissionen er enig i, at analysen af vandrelaterede belastninger skal være grundig, at der skal være god sammenhæng mellem LDP'er og VOP'er, at negative bivirkninger af vandrelateret støtte bør undgås, og at programmidler enten skal anvendes effektivt eller om nødvendigt omfordeles korrekt (med en solid begrundelse).

Indsatsen kan forbedres på nogle områder i perioden 2014-2020. Efter Kommissionens opfattelse vil der ske forbedringer som følge af:

- indførelsen af udtrykkeligt vandrelaterede "fokusområder" (delprioriteter) i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – med tilsvarende indikatorer til brug for medlemsstaternes fastsættelse af mål i deres LDP'er
- kravet i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne om at anvende mindst 30 % af det samlede bidrag fra ELFUL til hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt miljømæssige forhold vha. bestemte foranstaltninger
- medlemsstaternes større kendskab til de analytiske rammer for politikken for udvikling af landdistrikterne og til proceduren for udarbejdelse af vandområdeplaner – VOP'er (inden for rammerne af VRD)
- de særlige betingelser i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne vedrørende støtte til investeringer i kunstvanding.

Tekstboks 11 – Vandrelaterede problemer, der ikke er identificeret udførligt

– På trods af fokuset i den danske strategiske miljøvurdering om vandkvaliteten omfatter foranstaltning 121 (investering i landbrugsbedrifter) ligeledes særlig støtte til nedbringelse af vandforbruget i havebrugssektoren og er således direkte rettet mod vandindvinding.

Vandindvinding kan ligeledes omfattes af grundlæggende foranstaltninger til fremme af en mere effektiv udnyttelse af vandet i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler. Disse foranstaltninger finansieres ikke nødvendigvis gennem LDP.

– LDP omfatter uddannelsesforanstaltninger under foranstaltning 111, der skal øge landbrugernes viden om miljølovgivningen. Rådgivningsforanstaltninger støttes også under foranstaltning 115, der skal fremme et mere bæredygtigt vandforbrug.

– I Slovakiet blev VOP'en vedtaget og indberettet i marts 2010, lang tid efter gennemførelsen af miljøvurderingen for LDP (det slovakiske LDP blev vedtaget den 4. december 2007). Dette er årsagen til, at de foranstaltninger, der blev identificeret i VOP'en, ikke var omfattet af miljøvurderingen for LDP. Det skulle være muligt at sikre en bedre sammenhæng fremadrettet, da den første VOP nu er blevet indberettet.

– I Grækenland blev VOP'en godkendt lang tid efter godkendelsen af LDP. De negative miljømæssige og økonomiske konsekvenser af borehuller blev imidlertid identificeret i miljøvurderingen for LDP. På denne baggrund medfinansierer foranstaltning 125 projekter vedrørende indsamling og udnyttelse af overfladeafstrømningsvand, modernisering og forbedring af kunstvandingsforhold, dræning, adgang og infrastruktur, der gør det nemmere at overvåge og registrere konsekvenserne af hydromorfologiske belastninger på grundvandsmagasiner.

53. Kommissionen er enig i, at en lang række medlemsstater har brug for langt bedre definerede indsatsprogrammer for landbrugssektoren i VOP'ernes anden fase, og samarbejder aktivt med medlemsstaterne på dette område.

54. Den nye forordning om udvikling af landdistrikterne for programmeringsperioden 2014-2020 omfatter særlige foranstaltninger til støtte for investeringer i kunstvanding, der kædes sammen med vandmåling, indsendelse af en VOP med relevante foranstaltninger for landbruget og med vandområdernes tilstand.

I henhold til forskellige retsakter, navnlig miljøvurderingsdirektivet, skal der i forbindelse med visse investeringer forudgående foretages en miljøvurdering (denne bestemmelse er også indført i artikel 45, stk. 1, i forordningen om udvikling af landdistrikterne).

Endelig er gennemførelsen af GLM-minimumskravene til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler og vandprissætning forhåndsbetingsbetingelser for støtte under ELFUL (jf. bilag V til forordningen om udvikling af landdistrikterne).

Tekstboks 12 – Eksempler på landdistriktsprogrammer med og uden beskyttelsesklausuler

Generelt vil en udvidelse af det kunstvandede areal og/eller en stigning i det samlede vandforbrug kun have "negative bivirkninger", hvis der ikke er en tilstrækkelig vandmængde til rådighed til at dække det øgede vandforbrug og sikre bevarelsen eller opnåelsen af en god vandtilstand.

Investeringer under foranstaltning 125 i det spanske LDP, der udvider det kunstvandede areal eller øger det samlede vandforbrug, er ikke støtteberettigede, hvorimod risikoen for en udvidelse af det kunstvandede areal reduceres gennem investeringer under foranstaltning 121. Dette skyldes, at den vandinfrastruktur/de rør, der befinder sig uden for bedriftens område, og som forsyner bedriften med vand, ikke kan være støtteberettigede under foranstaltning 125, hvis de medfører en udvidelse af det kunstvandede areal.

58. Artikel 38 blev gennemført i 2010 straks efter fristen for indsendelse af VOP. De nye forpligtelser blev obligatoriske for landbrugerne ved udgangen af 2012 lige før afslutningen af landdistriktsprogrammerne i 2013. Denne foranstaltning blev således kun anvendt af nogle få medlemsstater.

Derudover skal der tages hensyn til, at udbetalingen af kompensation kan medvirke til at fremskynde gennemførelsen. Da artikel 38 vedrører kompensationsomkostninger, stilles ingen nye miljøkrav. Medlemsstaterne kan således være ambitiøse i gennemførelsen uden at udnytte mulighederne i artikel 38.

59. Selv om de årsager, som Retten anfører for den begrænsede anvendelse af foranstaltning 213, er en gyldig forklaring, henledes opmærksomheden på to yderligere punkter.

For det første anvendes nogle foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne mere end andre.

For det andet er foranstaltning 213 lidt usædvanlig, da der tilbydes kompensation for ulemper som følge af obligatoriske krav på bestemte områder. De fleste foranstaltninger virker anderledes (dvs. betalinger for foretagne investeringer/indførelse af praksis på frivillig basis). Dette særlige træk ved foranstaltning 213 betyder, at nogle medlemsstater er forsigtige med at gennemføre foranstaltningen, indtil de har set andre lande gøre det med gode resultater.

Kommissionen forventer under alle omstændigheder en øget brug af foranstaltningen vedrørende VRD-betalinger i perioden 2014-2020, da VOP'erne nu er på plads.

64. Se svaret på punkt 83.

65. De foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som Retten nævner, der ikke er knyttet til krydsoverensstemmelse, er hovedsagelig investeringsforanstaltninger.

Lovgivningen om udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 omfatter bestemmelser, der medvirker til at sikre, at der kun ydes støtte til miljømæssigt bæredygtige investeringer. I denne forbindelse er bestemmelserne om investeringer i kunstvanding særlig detaljerede.

Den administrative byrde, der er forbundet med at inddrage investeringsforanstaltninger i krydsoverensstemmelse, ville være stor, da forvaltningen af disse foranstaltninger er flerårig. Virkningen ville desuden være meget begrænset, da de fleste af de landbrugere, der modtager støtte til investeringer gennem politikken til udvikling af landdistrikterne, allerede er omfattet af krydsoverensstemmelse gennem ordningerne for direkte betalinger under søjle I og gennem områderelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

67. For den nye programmeringsperiode 2014-2020 er der i forordning (EU) nr. 1306/2013 blevet indført et nyt system til overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik som helhed i forhold til målene. Dette system omfatter ligeledes oplysninger om vandforbrug og vandkvalitet. Det er imidlertid meget vanskeligt at knytte vandkvalitet og vandmængde sammen med landbrugspraksis på grund af de meget forskellige landbrugsmetoder og agronomiske forhold i EU, belastninger fra ikkelandbrugsmæssige kilder, der også har en betydelig indvirkning på vandkvaliteten og -tilgængeligheden, og udfordringerne forbundet med at finde de underliggende årsager. Omkostningerne og de administrative byrder, der er forbundet med overvågnings- og evalueringssystemer, skal derfor afvejes nøje mod fordelene ved bedre forvaltning og politikudformning.

I forbindelse med flerårige programmer såsom landdistriktsprogrammerne kan visse resultater, f.eks. effekten på vandkvaliteten, først vurderes korrekt godt inde i programmeringsperioden og efterfølgende. Denne effekt kan først måles et godt stykke tid efter gennemførelsen.

68. Kontroller kan ikke tilvejebringe oplysninger om effekten af en politik. Målingen af en effekt forudsætter en nøje udformet evaluering, der gør det muligt at adskille effekten af en politik såsom krydsoverensstemmelse fra andre faktorer, der spiller ind.

69. I den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) defineres en række indikatorer, der medvirker til at måle fremskridt i retning af opfyldelse af målene. Disse indikatorer anvendes som en informationskilde af evaluatorene under deres arbejde.

70. Siden 2014 har den nye overvågnings- og evalueringsramme også omfattet oplysninger om vandmængde. Det skal generelt bemærkes, at der er praktiske problemer og omkostninger forbundet med indsamling af oplysninger. Der er således en grænse for, hvilke oplysninger, der kan indsamles, og hvor hyppigt, de kan indsamles.

Erfaringerne fra CMEF for perioden 2007-2013 viste, at det var meget vanskeligt at fastsætte præcise mål for effektindikatorer såsom vandkvalitet på grund af de mange eksterne faktorer, der spiller ind. Medlemsstaterne har fået tilsendt vejledningsdokumenter, der skal gøre det nemmere at måle disse effektindikatorer, som forventes at indgå i de efterfølgende evalueringer.

Med hensyn til resultatindikatorerne anerkendes det, at der var en række vanskeligheder forbundet med at registrere data for resultatindikatoren "område omfattet af effektiv arealforvaltning" korrekt.

71. Generelt kom midtvejsevalueringer så tidligt i programmerne, at det ikke var muligt at generere pålidelige data om effekt og resultater, da det i de fleste tilfælde var så tidligt i programmet, at resultaterne/effekten af politikken ikke var slået igennem.

På denne baggrund er midtvejsevalueringer blevet afskaffet i den nye programmeringsperiode.

I forbindelse med flerårige programmer såsom landdistriktsprogrammerne kan visse resultater, f.eks. effekten på vandkvaliteten, først vurderes korrekt godt inde i programmeringsperioden og efterfølgende. Denne effekt kan først måles et godt stykke tid efter gennemførelsen. For de fleste interventioner var dette endnu ikke tilfældet på tidspunktet for gennemførelse af midtvejsevalueringen (2010).

74. Gennem arbejdsgruppen om den fælles gennemførelsesstrategi for VRD vedrørende indberetning arbejdes der på at ændre indberetningen, således at der kan etableres en mere tydelig kobling mellem belastninger, foranstaltninger og tiltag. Kommissionen vil desuden træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at VRD-overvågningskravene opfyldes.

78. Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur (EEA) samarbejder med medlemsstaterne om at forbedre WISE.

79. Landbrugsmiljøindikatorerne forbedres løbende, og en række indikatorer omfatter landbrugspraksis såsom AEI 15 (bruttonæringsbalance), AEI 12 (intensivering/ekstensivering, AEI 11 (landbrugspraksis) og AEI 7 (kunstvanding). Det anerkendes, at der fremadrettet skal tilskyndes

til en bedre synergi mellem den fælles overvågnings- og evalueringsramme, data i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem og undersøgelserne af landbrugsbedrifternes struktur i overensstemmelse med artikel 17 i Inspire-direktivet om udveksling af geodatasæt.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

82. Se svaret på punkt V.

83. Vigtig vandrelateret EU-lovgivning er allerede integreret i anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse. Derudover er vandrelaterede spørgsmål omfattet af vandrammedirektivet, som på længere sigt vil blive foreslået indarbejdet i anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse, når direktivet er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, og de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret. I mellemtiden er der blevet fastsat GLM-normer med henblik på opfyldelse af visse eksisterende grundlæggende krav i den nationale lovgivning for at kæde denne sammen med betalinger under den fælles landbrugspolitik.

Krydsoverensstemmelse bidrager til overholdelsen af princippet om, at forurenere betaler, men har ikke til formål at kompensere for omkostningerne forbundet med miljømæssige skader. Princippet for beregning af krydsoverensstemmelsesnedsættelser er rent faktisk baseret på en procentdel af alle de berørte betalinger under den fælles landbrugspolitik, som landbrugeren modtager. Det er selve procentsatsen og ikke det absolutte beløb, der afspejler alvoren af landbrugers overtrædelse af EU-reglerne i henhold til proportionalitetsprincippet.

Anbefaling 1

Kommissionen mener, at denne anbefaling er blevet delvis gennemført, og at den vil blive gennemført fuldt ud, når visse betingelser er opfyldt.

Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2014 har Kommissionen foreslået, at vandrammedirektivet (VRD) og direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider indarbejdes i krydsoverensstemmelsesreglerne, når disse direktiver er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, og de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret. Europa-Parlamentet og Rådet blev enige om denne tilgang og udarbejdede en fælles erklæring herom i forbindelse med vedtagelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik.

I 2012 tog EU-vanddirektørerne² anbefalingerne fra den strategiske koordinationsgruppe og Kommissionen til efterretning. Vanddirektørerne anerkendte, at det burde overvejes at indarbejde listen med forslag til grundlæggende foranstaltninger i krydsoverensstemmelsesordningen, hvis Europa-Parlamentet og Rådet nåede til enighed om at indarbejde VRD-bestemmelserne i krydsoverensstemmelsesordningen under drøftelserne af den fælles landbrugspolitik.

Medlovgiverne er også blevet enige om, at disse to direktiver – indtil de er blevet indarbejdet i krydsoverensstemmelsesordningen – skal indarbejdes i det obligatoriske anvendelsesområde for driftsrådgivningsordningen, således at alle berørte landbrugere har adgang til relevant rådgivning. Hovedelementerne i EU's vandpolitik kan således indarbejdes i den fælles landbrugspolitik på længere sigt.

Med hensyn til politikken for udvikling af landdistrikterne tilvejebringes de nødvendige redskaber og mekanismer for perioden 2014-2020 gennem den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 – og gennem relateret lovgivning.

I forordningen om udvikling af landdistrikterne (dvs. i hovedlovgivningen) er "bedre vandforvaltning" og "effektivitetsforbedringer i vandforbruget i landbruget" udtrykkelige elementer

---

² <https://circabc.europa.eu/w/browse/25d8b24a-c247-4275-9a56-9676a75a90f6>

i de "prioriteter", på grundlag af hvilke medlemsstaterne/regionerne skal programmere udgifterne i deres LDP'er.

Der er indført en række foranstaltninger, som skal understøtte opfyldelsen af disse prioriteter – støtte til uddannelse, rådgivningstjenester, investeringer, flerårige arealforvaltningsmetoder og eksperimentel udvikling (herunder inden for rammerne af det europæiske innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed).

Endelig skal det bemærkes, at der i politikken for udvikling af landdistrikterne skal være fokus på en række prioriteter, og de finansielle midler er begrænsede.

Anbefaling 2

Denne anbefaling er rettet til medlemsstaterne.

86. EU's vandpolitik gennemføres til dels med støtte fra "midler", men til dels uden (med henblik på overholdelse af princippet om, at forureneren betaler). Ikkefinansierede lovkrav spiller en meget stor rolle i hele den pakke af foranstaltninger, der er nødvendige for at afbøde landbrugets indvirkning på vand.

Anbefaling 3

Svar på første afsnit i anbefaling 3:

Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet delvis gennemført.

Kommissionen vil fortsætte den bredt anerkendte VRD/CIS-proces, der indtil videre har givet anledning til udarbejdelse af 23 vejledningsdokumenter, hvori der redegøres nærmere for gennemførelsen af VRD, på grundlag af planen for vandressourcer vedtaget i 2012. I CIS-arbejdsgruppens mandat er der stor fokus på at forbedre vandområdeplanernes kvalitet og EU-farvandenenes tilstand ved at gennemføre forslagene i planen.

Kommissionen følger op på alvorlige mangler i de foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre VRD, med medlemsstaterne bilateralt, således at problemerne bliver løst inden den næste forvaltningscyklus for vandområdeplanerne i 2015. I nogle tilfælde vil der blive indledt traktatbrudsprocedurer, hvis det er relevant.

I 2016 indsender medlemsstaterne deres ajourførte vandområdeplaner til Kommissionen. Kommissionen vil vurdere disse planer og vil bl.a. på dette grundlag fuldføre gennemgangen af VRD og foreslå eventuelle nødvendige ændringer senest i 2019 og/eller andre initiativer.

Med hensyn til LDP er en af de grundlæggende bestemmelser – artikel 9 om vandprissætningspolitik – en forhåndsbetingung for LDP, og medlemsstaterne er derfor nødt til at sikre, at dette krav opfyldes, for at sikre, at de kan trække på LDP-midler i påkommende tilfælde.

Svar på andet afsnit i anbefaling 3:

Denne del af anbefalingen rettes til medlemsstaterne.

87.

Andet led: Kommissionen og EEA samarbejder med medlemsstaterne om at forbedre WISE.

Tredje led: En korrekt og effektiv gennemførelse af landbrugsmiljøindikatorerne afhænger af medlemsstaternes levering af data og oplysninger. Indikatorerne kan ikke fungere korrekt uden denne information. Problemet med utilstrækkelig information berører navnlig indikatorerne for vand.

Anbefaling 4

Svar på første afsnit i anbefaling 4:

Kommissionen finder, at denne anbefaling gennemføres fuldt ud i øjeblikket.

For den nye programmeringsperiode 2014-2020 blev der i forordning (EU) nr. 1306/2013 indført et nyt system til overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik som helhed i forhold til målene. Dette system omfatter ligeledes oplysninger om vandforbrug og vandkvalitet. Det er imidlertid meget vanskeligt at knytte vandkvalitet og vandmængde sammen med landbrugspraksis på grund af de meget forskellige landbrugsmetoder og agronomiske forhold i EU. De omkostninger og administrative byrder, der er forbundet med overvågnings- og evalueringssystemer, skal derfor afvejes nøje mod fordelene ved bedre forvaltning og politikudformning.

I forbindelse med flerårige programmer såsom landdistriktsprogrammerne kan visse resultater, f.eks. effekten på vandkvaliteten, først vurderes korrekt godt inde i programmeringsperioden og efterfølgende. Denne effekt kan først måles et godt stykke tid efter gennemførelsen.

Erfaringerne fra CMEF for perioden 2007-2013 viste, at det var meget vanskeligt at fastsætte præcise mål for effektindikatorer såsom vandkvalitet på grund af de mange eksterne faktorer, der spiller ind. Medlemsstaterne har fået tilsendt vejledningsdokumenter, der skal gøre det nemmere at måle disse effektindikatorer, som forventes at indgå i de efterfølgende evalueringer.

Med hensyn til resultatindikatorerne anerkendes det, at der var en række vanskeligheder forbundet med at registrere data for resultatindikatoren "område omfattet af effektiv arealforvaltning" korrekt.

Under VRD skal medlemsstaterne identificere signifikante belastninger og indberette disse i vandområdeplanerne og i WISE-systemet. Kommissionen anerkender, at der ikke er blevet indberettet tilstrækkelige data til analyseformål, og det er derfor inden for rammerne af VRD/CIS-processen blevet drøftet at ændre indberetningskravene med henblik på at sikre, at det bliver nemmere at identificere belastninger og vurdere, i hvilket omfang de indførte foranstaltninger virker.

Svar på andet afsnit i anbefaling 4:

Denne del af anbefalingen rettes til medlemsstaterne.